סוד התפלה בעלית הגג

דף עבודה בעקבות סוד התפלה בעלית הגג

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בֵּרור מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיַּת הַגַּג"

פְּתִיחָה: הָאַרְמוֹן הֶעָצוּב יְלָדִים, כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ מַרְגִּישׁ לֹא טוֹב וְיֵשׁ לוֹ חֹם גָּבוֹהַּ, מָה עוֹשִׂים? לוֹקְחִים אוֹתוֹ מֵהֵר לָרוֹפֵא, נוֹתְנִים לוֹ תְּרוּפָה וְקוֹנִים כַּדּוּרִים. אֲבָל מָה קוֹרֶה כְּשֶׁאַף רוֹפֵא לֹא מַצְלִיחַ לַעֲזֹר?

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, בְּבֵיתוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, הָרַב הַגָּדוֹל מִכֻּלָּם – רַבָּן גַּמְלִיאֵל – שָׂרַר שֶׁקֶט עָצוּב. הַבֵּן שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל חָלָה בְּמַחֲלָה קָשָׁה מְאֹד. הַחֹם שֶׁלּוֹ בָּעַר כְּמוֹ אֵשׁ, וְהוּא שָׁכַב עַל הַמִּטָּה, חַלָּשׁ וְחִוֵּר. כָּל הָרוֹפְאִים הַכִּי חֲכָמִים בָּעִיר בָּאוּ לִבְדֹּק אוֹתוֹ. הֵם הֵכִינוּ שִׁקּוּיִים מֵעֲשָׂבִים מָרִים, שָׂמוּ מַגָּבוֹת קָרוֹת עַל הַמֵּצַח שֶׁלּוֹ, אֲבָל כְּלוּם לֹא עָזַר.

רַבָּן גַּמְלִיאֵל עָמַד מִחוּץ לַחֶדֶר. לִבּוֹ הָיָה שָׁבוּר. הוּא יָדַע שֶׁרוֹפְאִים הֵם רַק שְׁלִיחִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְרַק מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן ה' בִּשְׁלֵמוּת, יָכוֹל לִפְתֹּחַ אֶת שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם בִּתְפִלָּתוֹ. לְפֶתַע קָרָא רַבָּן גַּמְלִיאֵל לִשְׁנֵי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים צְעִירִים וְאָמַר לָהֶם בְּקוֹל דָּחוּף: "סְעוּ מַהֵר! עֲלוּ עַל סוּסִים וְרִכְבוּ לָעִיר שֶׁל רַבִּי חַנִינָא בֶּן דּוֹסָא! תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁבְּנִי שׁוֹכֵב חוֹלֶה, וּבַקְּשׁוּ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּבַקֵּשׁ רַחֲמִים שֶׁיִּחְיֶה!".

הַדֶּרֶךְ אֶל הֶעָנִי הַקָּדוֹשׁ יְלָדִים, אַתֶּם זוֹכְרִים מִי הָיָה רַבִּי חַנִינָא? אָדָם עָנִי שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ כְּלוּם בַּבַּיִת חוּץ מִקַּב שֶׁל חֲרוּבִים יְבֵשִׁים! אֲבָל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, הַנָּשִׂיא הֶעָשִׁיר, לֹא פָּנָה לְעוֹד רוֹפְאִים אוֹ עֲשִׁירִים – הוּא פָּנָה אֶל רַבִּי חַנִינָא. מַדּוּעַ? כִּי רַבִּי חַנִינָא הָיָה אוֹהֵב אֶת ה' אַהֲבָה מֻשְׁלֶמֶת! הוּא דִּקְדֵּק וְהִדֵּר בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, שָׁמַר עַל כְּבוֹד חֲבֵרָיו, נִזְהַר בְּרִכּוּשׁ הַשְּׁכֵנִים, וְלָכֵן – כְּשֶׁרַבִּי חַנִינָא הָיָה מְבַקֵּשׁ מַשֶּׁהוּ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָיָה שׁוֹמֵעַ מִיָּד לִתְפִלָּתוֹ.

שְׁנֵי הַשְּׁלִיחִים מִהֲרוּ. הֵם רָכְבוּ שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת בַּדְּרָכִים הַמְאֻבָּקוֹת, כְּשֶׁהַלֵּב שָׁלָהֶם דּוֹפֵק מֵרֹב לַחַץ. הֵם הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ הַקָּטָן וְהַפָּשׁוּט שֶׁל רַבִּי חַנִינָא, נִכְנְסוּ הַפֶּתְחָה וְאָמְרוּ בְּנְשִׁימָה קְטוּעָה: "רַבִּי חַנִינָא! הַנָּשִׂיא שָׁלַח אוֹתָנוּ! הַבֵּן שֶׁלּוֹ כִּמְעַט גּוֹסֵס! תַּצִּיל אוֹתוֹ, אָנָּא! הִתְפַּלֵּל לַה'!".

רַבִּי חַנִינָא שָׁמַע, וּפָנָיו הַטְּהוֹרוֹת הֵרְצִינוּ. הוּא לֹא דִּבֵּר מִלָּה. הוּא פָּנָה לַמַּדְרֵגוֹת הָעֵץ הַצָּרוֹת שֶׁל בֵּיתוֹ, וְעָלָה לָ"עֲלִיָּה" – חֶדֶר עֶלְיוֹן עַל הַגַּג, מָקוֹם שָׁקֵט שֶׁמִּיֶּחֶד לְהִתְבּוֹדְדוּת מִשְּׁאָר אֲנָשִׁים, מָקוֹם שֶׁל תְּפִלָּה לַה'. וְשָׁם, לְמַעְלָה... נַעֲשָׂה שֶׁקֶט עָמֹק.

שְׁגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי הַשְּׁלִיחִים עָמְדוּ לְמַטָּה, כּוֹסְסִים צִפָּרְנַיִם מֵרֹב מֻתַּח. דַּקָּה עָבְרָה, וּעוֹד דַּקָּה. וְאָז, הֵם שָׁמְעוּ קוֹל צְעָדִים יוֹרְדִים. רַבִּי חַנִינָא יָרַד. הַפָּנִים שֶׁלּוֹ שָׁפְעוּ אוֹר מְיֻחָד, אוֹר שֶׁל שִׂמְחָה שְׁקֵטָה. הוּא הִבִּיט בַּשְּׁלִיחִים וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹשׁ מִלִּים בִּלְבַד: "לְכוּ. חֲלָצַתְהוּ חֲמָה" (חֲמָה = חֹם שֶׁל הַמַּחֲלָה הָלַךְ מִמֶּנּוּ).

יְלָדִים, תָּאֲרוּ לָכֶם מָה הַשְּׁלִיחִים הִרְגִּישׁוּ! רַבִּי חַנִינָא מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, לֹא יָצָא מֵהַבַּיִת, הוּא נִמְצָא רָחוֹק מְאֹד מִירוּשָׁלַיִם, וְהוּא בְּטוּחַ שֶׁהַיֶּלֶד הִבְרִיא הֶרֶגַע! מֵאֵיפֹה הוּא יוֹדֵעַ? הֲרֵי בַּיָּמִים הָהֵם לֹא הָיָה טֶלֶפוֹן, לֹא וָוטְסְאַפּ, לֹא כְּלוּם! הַשְּׁלִיחִים פָּעֲרוּ אֶת הָעֵינַיִם בְּפֶלֶא: "רַבִּי! וְכִי נָבִיא אַתָּה?! שֶׁאַתָּה רוֹאֶה אֶת הֶעָתִיד הַמְּרֻחָק?".

עָנָה לָהֶם רַבִּי חַנִינָא, וְדִבְרֵי הֶחָכְמָה שֶׁלּוֹ מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ עַד הַיּוֹם: "לֹא נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא בֶּן נָבִיא אָנֹכִי. אַךְ מַסֹּרֶת הִיא בְּיָדִי... מָתַי אֲנִי יוֹדֵעַ אִם הַתְּפִלָּה הִתְקַבְּלָה וְהַחוֹלֶה יִחְיֶה? 'אִם שְׁגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי!'. כְּלוֹמַר, כַּאֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל, וַאֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁהַמִּלִּים יוֹצְאוֹת לִי מֵהַלֵּב בְּשִׂמְחָה, לְלֹא גְּמְגּוּם, מִלָּה מְחֻבֶּרֶת לְמִלָּה בְּכַוָּנָה וּבִדְבֵקוּת – זֶה סִימָן מֵהַשָּׁמַיִם שֶׁהַשֵּׁם שׁוֹמֵעַ אֶת מִלּוֹתַי וּמְקַבֵּל אֶת בַּקָּשָׁתִי! וְעַכְשָׁו תְּפִלָּתִי עָבְרָה בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַחַת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַיֶּלֶד מַבְרִיא הֶרֶגַע!".

הַהוֹכָחָה הַמַּדְהִימָה הַשְּׁלִיחִים הָיוּ חֲכָמִים מְאֹד. מָה הֵם עָשׂוּ מִיָּד? הֵם מִהֲרוּ לִכְתֹּב עַל פֶּתֶק אֶת הַשָּׁעָה הַמְדֻיֶּקֶת שֶׁבָּהּ אָמַר לָהֶם רַבִּי חֲנִינָא שֶׁהַיֶּלֶד הִבְרִיא (לְפִי אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁבַּחוּץ). הֵם אָרְזוּ אֶת הַחֲפָצִים, טִפְּסוּ עַל הַסּוּסִים וְדָהֲרוּ חֲזָרָה כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְאַרְמוֹנוֹ שֶׁל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל.

הֵם הִגִּיעוּ לַבַּיִת, מְצַפִּים לְגַלּוֹת מָה קָרָה. רַבָּן גַּמְלִיאֵל יָצָא לִקְרָאתָם וּפָנָיו מְאִירוֹת: "בָּרוּךְ ה'! הַבֵּן שֶׁלִּי מַרְגִּישׁ טוֹב!" אָמַר. "בְּאֶמְצַע הַיּוֹם, פִּתְאוֹם הֵחֵל הַנּוֹרָא שֶׁלּוֹ יָרַד, הוּא פָּקַח אֶת עֵינָיו וּבִקֵּשׁ קְצָת מַיִם צְנוּנִים לִשְׁתּוֹת!". הַשְּׁלִיחִים פָּתְחוּ אֶת הַפֶּתֶק, הִבִּיטוּ עַל הַשָּׁעָה הַכְּתוּבָה, וְצָעֲקוּ בְּפֶלִיאָה עֲצוּמָה: "הָעֲבוֹדָה! (בְּלְשׁוֹן שְׁבוּעָה עַל שֵׁם עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ) לֹא אִחַרְתֶּם וְלֹא הִקְדַּמְתֶּם וְלוּ בְּדַקָּה אַחַת! בְּדִיּוּק, מַמָּשׁ בְּאוֹתוֹ רֶגַע שֶׁאֲשֶׁר רַבִּי חֲנִינָא יָרַד מֵהָעֲלִיָּה מֵהַתְּפִלָּה הָעוֹצְמָתִית שֶׁלּוֹ – הַחֹם יָרַד לַיֶּלֶד בִּירוּשָׁלַיִם!".

מִכָּאן אָנוּ לוֹמְדִים עַד הַיּוֹם אֶת הַכֹּחַ הָאַדִּיר שֶׁל תְּפִלָּה מְכֻוָּנֶת: אָדָם עוֹמֵד עָנִי וּפָשׁוּט בַּגָּלִיל, מִתְפַּלֵּל בְּדִיּוּק וּמְכָל הַלֵּב מִתּוֹךְ מִצְווֹת שֶׁהוּא מְקַיֵּם בְּהִדּוּר, וּמִיָּד – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹרֵעַ מֵרַחֲקִים עֲצוּמִים, וּמְרַפֵּא אֶת הַחוֹלֶה מִיָּד!

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת): "יְלָדִים, אִם חָלִילָה מִישֶׁהוּ בַּמִּשְׁפָּחָה נִהְיָה חוֹלֶה בְּאֶמְצַע הַלַּיְלָה, לְמִי מִתְקַשְּׁרִים? נָכוֹן, מִדָּא אוֹ רוֹפֵא! אֲבָל מָה עָשָׂה הַנָּשִׂיא (שֶׁהוּא כְּמוֹ רֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה שֶׁל אוֹתָם יָמִים) כְּשֶׁהַבֵּן שֶׁלּוֹ חָלָה? בְּמָקוֹם לִשְׁלֹחַ לַרוֹפֵא, הוּא שָׁלַח שְׁלִיחִים דַּוְקָא לְאָדָם עָנִי מְאֹד שֶׁבְּכְלָל לֹא לָמַד רְפוּאָה, אֶלָּא יָדַע סוֹד אַחַר לְגַמְרֵי... סוֹד 'תְּפִלַּת הַלֵּב'!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר/לַהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת צְנוּעוֹת וְרוּחָנִיּוֹת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת - "הַתְּפִלָּה הַשְּׁגוּרָה" (מַד הַכַּוָּנָה):

📚 מְקוֹרוֹת לַסִּפּוּר (מִתּוֹךְ מַחְבֶּרֶת הַמּוֹרֶה/גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיַּת הַגַּג" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הֵם הֵכִינוּ שִׁקּוּיִים מֵעֲשָׂבִים מָרִים, שָׂמוּ מַגָּבוֹת קָרוֹת עַל הַמֵּצַח שֶׁלּוֹ, אֲבָל כְּלוּם לֹא עָזַר."?

ג. כיצד הגיב סוד התפלה בעלית הגג למצב המתואר: "אֲבָל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, הַנָּשִׂיא הֶעָשִׁיר, לֹא פָּנָה לְעוֹד רוֹפְאִים אוֹ עֲשִׁירִים – הוּא פָּנָה אֶל רַבִּי חֲנִינָא."?

ד. מה השתנה בין "הוּא פָּנָה לַמַּדְרֵגוֹת הָעֵץ הַצָּרוֹת שֶׁל בֵּיתוֹ, וְעָלָה לָ"עֲלִיָּה" – חֶדֶר עֶלְיוֹן עַל הַגַּג, מָקוֹם שָׁקֵט..." לבין "עָנָה לָהֶם רַבִּי חֲנִינָא, וְדִבְרֵי הֶחָכְמָה שֶׁלּוֹ מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ עַד הַיּוֹם: "לֹא נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא..."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "(בִּלְשׁוֹן שְׁבוּעָה עַל שֵׁם עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ) לֹא אִחַרְתֶּם וְלֹא הִקְדַּמְתֶּם וְלוּ בְּדַקָּה אַחַת!"?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שָׁלָב 2 : הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – ״סוֹד הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיַּת _____

ב. הַבֵּן שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל חָלָה בְּמַחֲלָה קָשָׁה _____.

ג. הֵם הֵכִינוּ שְׁקוּיִים מֵעֲשָׂבִים מָרִים, שָׂמוּ מַגָּבוֹת קָרוֹת עַל הַמֵּצַח שֶׁלּוֹ, אֲבָל כְּלוּם לֹא _____.

ד. עֲלוּ עַל סוּסִים וְרִכְבוּ לָעִיר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן _____!

ה. אֲבָל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, הַנָּשִׂיא הֶעָשִׁיר, לֹא פָּנָה לְעוֹד רוֹפְאִים אוֹ עֲשִׁירִים – הוּא פָּנָה אֶל רַבִּי _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הַבֵּן שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל חָלָה בְּמַחֲלָה קָשָׁה מְאֹד.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : עֲלוּ עַל סוּסִים וְרִכְבוּ לָעִיר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא!	□	□	
הֵם רָכְבוּ שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת בַּדְּרָכִים הַמְאֻבָּקוֹת, כְּשֶׁהַלֵּב שֶׁלָּהֶם דּוֹפֵק מֵרֹב לַחַץ.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : הוּא הִבִּיט בַּשְּׁלִיחִים וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹשׁ מִלִּים בְּלָבַד : ״לְכוּ.	□	□	
הֵם אָרְזוּ אֶת הַחֲפָצִים, טִפְּסוּ עַל הַסּוּסִים וְדָהֲרוּ חֲזָרָה כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְאַרְמוֹנוֹ שֶׁל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ הֵם הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ הַקָּטָן וְהַפָּשׁוּט שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא, נִכְנְסוּ הַפֶּתְחָה וְאָמְרוּ בִּנְשִׁימָה קְטוּעָה: "רַבִּי חֲנִינָא!

□ ◆ שֶׁלֶב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיַּת הַגַּג

□ בְּמָקוֹם לִשְׁלֹחַ לַרוֹפֵא, הוּא שָׁלַח שְׁלִיחִים דַּוְקָא לְאָדָם עָנִי מְאֹד שֶׁבִּכְלָל לֹא לָמַד רְפוּאָה, אֶלָּא יָדַע סוֹד אַחֵר לְגַמְרֵי...

□ לְפֶתַע קָרָא רַבָּן גַּמְלִיאֵל לִשְׁנֵי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים צְעִירִים וְאָמַר לָהֶם בְּקוֹל דָּחוּף: "סְעוּ מַהֵר!

□ וְעַכְשָׁו תִּפְלָתִי עָבְרָה בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַחַת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַיֶּלֶד מַבְרִיא הָרֵגַע!".

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "הֵם הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ הַקָּטָן וְהַפָּשׁוּט שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא, נִכְנְסוּ הַפֶּתְחָה וְאָמְרוּ בִּנְשִׁימָה קְטוּעָה: "רַבִּי חֲנִינָא!"?

מה קרה אחרי: "וְעַכְשָׁו תִּפְלָתִי עָבְרָה בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַחַת, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַיֶּלֶד מַבְרִיא הָרֵגַע!".?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
עָלוּ עַל סוּסִים וְרָכְבוּ לָעִיר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא!		
הוּא הִבִּיט בַּשְּׁלִיחִים וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹשׁ מִלִּים בְּלָבַד: "לְכוּ.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד התפלה בעלית הגג" על סוד התפלה בעלית הגג? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הֵם רָכְבוּ שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת בַּדְּרָכִים הַמְאֻבָּקוֹת, כְּשֶׁהַלֵּב שֶׁלָּהֶם דּוֹפֵק מֵרֹב לַחַץ.".

ג. אילו סוד התפלה בעלית הגג לא היה פועל כפי שמתואר ב־"עָנָה לָהֶם רַבִּי חֲנִינָא, וְדִבְרֵי הֶחָכְמָה שֶׁלּוֹ מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ עַד הַיּוֹם: "לֹא נָבִיא אָנֹכִי וְלֹא בֶּן נָבִיא..." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "(בְּלְשׁוֹן שְׁבוּעָה עַל שֵׁם עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ) לֹא אֶחַרְתֶּם וְלֹא הִקְדַּמְתֶּם וְלוּ בְּדַקָּה אַחַת!" מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים מִמְּשִׁיִּים מִן הַסִּיפּוּר

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיַּת הַגַּג"

2. הֵם הֵכִינוּ שְׁקוּיִים מֵעֲשָׂבִים מָרִים, שָׁמוּ מַגָּבוֹת קָרוֹת...

3. כִּי רַבִּי חֲנִינָא הָיָה אוֹהֵב אֶת ה' אַהֲבָה מֻשְׁלֶמֶת!

4. הַפָּנִים שֶׁלּוֹ שָׁפְעוּ אוֹר מְיֻחָד, אוֹר שֶׁל שִׂמְחָה שְׁקֵטָה.

5. הֵם אָרְזוּ אֶת הַחֲפָצִים, טִפְּסוּ עַל הַסּוּסִים וְדָהֲרוּ חֲזָרָה...

6. בִּמְקוֹם לִשְׁלֹחַ לַרוֹפֵא, הוּא שָׁלַח שְׁלִיחִים דַּוְקָא לְאָדָם...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "אֲבָל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, הַנָּשִׂיא הֶעָשִׂיר, לֹא פָּנָה לְעוֹד רוֹפְאִים אוֹ עָשִׁירִים – הוּא פָּנָה אֶל רַבִּי חֲנִינָא.".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד התפלה בעלית הגג בעקבות "הוּא הִבִּיט בַּשְּׁלִיחִים וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹשׁ מִלִּים בִּלְבַד: "לְכוּ.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הֵם אָרְזוּ אֶת הַחֲפָצִים, טִפְּסוּ עַל הַסּוּסִים וְדָהֲרוּ חֲזָרָה כָּל הַדֶּרֶךְ עַד לְאַרְמוֹנוֹ שֶׁל נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד התפלה בעלית הגג".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
עֲלוּ עַל סוּסִים וְרִכְבוּ לָעִיר שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא!		
עָנָה לָהֶם רַבִּי חֲנִינָא, וְדִבְרֵי הֶחָכְמָה שֶׁלּוֹ מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ עַד הַיּוֹם: "לֹא…		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד התפלה בעלית הגג פעל באירוע "הוּא פָּנָה לַמַּדְרֵגוֹת הָעֵץ הַצָּרוֹת שֶׁל בֵּיתוֹ, וְעָלָה לָ"עֲלִיָּה" – חֶדֶר עֶלְיוֹן עַל הַגַּג, מָקוֹם שָׁקֵט..."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד התפלה בעלית הגג".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד התפלה בעלית הגג ומן המעשה "סוד התפלה בעלית הגג" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15